

आत्मकृतः स्वदेहकर्तुः प्रत्युपकारं कर्तुं को नु क्षमः तथापि पितुर्यच्चितितं तत्कुर्यात् स उत्तमः यस्तु प्रोक्तकारी समध्यमः यस्त्वश्रद्धया कुर्यात् सोऽध
मः अकर्त्ता पितुरुच्चरितं पुरीषप्रायः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ जुजुषे सेवितवान् ॥ ४५ ॥ यथोपजोषं यथाप्रीति जुजुषे ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥
नानेव भाति यावदिन्द्रियप्रवृत्तिः तदुपरमेना भाति स्वप्नमायाभ्यां सहितो मनोरथ एवेत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मनःसुखं कामभोगं कदिन्द्रियैः कुत्सि

पूरुवाच को नु लोके मनुष्येन्द्र पितुरात्मकृतः पुमान् ॥ प्रतिकर्त्तुं क्षमो यस्य प्रसादाद्विदते परम् ॥ ४३ ॥ उत्त
मश्चितितं कुर्यात् प्रोक्तकारी तु मध्यमः ॥ अधमोऽश्रद्धया कुर्यादकर्त्ताच्चरितं पितुः ॥ ४४ ॥ इति प्रमुदितः पूरुः प्र
त्यगृह्णाज्जरां पितुः ॥ सोऽपि तद्वयसा कामान्यथा वज्जुजुषे नृप ॥ ४५ ॥ सप्तद्वीपपतिः सम्यक् पितृवत्पालयन्
प्रजाः ॥ यथोपजोषं विषयान् जुजुषेऽव्याहतेन्द्रियः ॥ ४६ ॥ देवयान्यप्यनुदिनं मनोवाग्देहवस्तुभिः ॥ प्रेयसः
परमांप्रीतिमुवाह प्रेयसीरहः ॥ ४७ ॥ अयजद्यज्ञपुरुषं क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ सर्वदेवमयं देवं सर्ववेदमयं हरि
म् ॥ ४८ ॥ यस्मिन्निदं विरचितं व्योम्नीव जलदावलिः ॥ नानेव भाति नाभाति स्वप्नमायामनोरथः ॥ ४९ ॥ तमेव
तृदिविन्यस्य वासुदेवं गुहाशयम् ॥ नारायणमणीयां संनिराशीरयजत्प्रभुम् ॥ ५० ॥ एवं वर्षसहस्राणि मनःष
ष्ठैर्मनःसुखम् ॥ विदधानोऽपि नातृप्यत्सार्वभौमः कदिन्द्रियैः ॥ ५१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवम
स्कंधेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

श्रीशुक उवाच स इत्थमाचरन् कामान्स्त्रैणोपह्वमात्मनः ॥ बुध्वा प्रियायै निर्विण्णो गाथामेताम गायत
॥ १ ॥ शृणु भार्गव्यमूंगाथां मद्विधाचरितां भुवि ॥ धीराय स्यानुशोचंति वने ग्रामनिवासिनः ॥ २ ॥

तैः पराङ्मुखैरिन्द्रियैः ॥ ५१ ॥ इति नवमेटीकायामष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ऊनविशेययातिः स्वंचेष्टितं नन्वजोपम
म् देवयानीं समाश्राव्य विरक्तो मुक्तिमाप्तवान् ॥ १ ॥ भुक्तभोगामजां हास्यन् जवद्वृत्तमात्मनः विडम्बयन् प्रियामाह निर्वेदयितुमात्मवान् ॥ २ ॥
कामानाचरन्नुपभुंजानः गाथामिति हासम् ॥ १ ॥ मद्विधेन मत्सदृशेनाचरितामनुष्ठिताम् मद्विधस्याचरितं यस्यामिति वा यस्य ग्रामनिवासिनः
कामिनो मद्विधस्याचरितं वने स्थिता धीराः शोचंति तस्य गाथां शृणु ॥ २ ॥